

велику кількість українських відповідників, які пропонували у різні часи українські термінознавці, не варто їх одразу відкидати, бо вже існує термін іншомовного походження для номінації науково-технічного поняття. У тому разі, коли питомих термін має те саме значення, що й запозичений, його варто закріпити як єдиний нормативний варіант або як синонім поряд із терміном іншомовного походження. Якщо запропоновані паралельні назви, насправді, мають значні відмінності у значенні, їх треба вважати різними термінами.

УДК 621.326

Майка О. Б. - ІСС-61м

Львівський національний університет імені Івана Франка

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-КУЛЬТУРНОЇ НЕРІВНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Наук. керівник: д-р соціол. наук, проф. Коваліско Н. В.

Maika O.

Lviv Ivan Franko National University

FEATURES OF THE SOCIO-CULTURAL INEQUALITY IN UKRAINIAN SOCIETY

Supervisor: Doctor of Social Sciences, Professor Kovalisko N.V.

Ключові слова: соціально-культурна нерівність, соціальна структура

Keywords: social and cultural inequalities, social structure

Нерівності та їх прояви вивчають з огляду на різні аспекти, здебільшого акцентуючись на економічному чиннику. Слід зазначити, що окрім виявлення економічної нерівності, при вивченні соціальної структури, важливо також звертати увагу на соціально-культурну нерівність.

Виділяючи основні типології сучасного трактування соціальної нерівності зарубіжними та вітчизняними авторами, можна сформулювати наступні види нерівностей: політична нерівність, нерівність доходів, нерівність можливостей, нерівність відповідальності, соціальна нерівність, соціально-культурна нерівність. Для розгляду специфіки прояву соціальної нерівності дане поняття розглядалося в рамках ідей П. Бурдьє, а саме на основі його понять: габітус, поле, капітал. Виходячи з концепції даного дослідника, соціально-культурна нерівність будується на основі соціального та культурного капіталів. Також було проаналізовано вітчизняні дослідження, які зосереджувались на соціальній структурі та нерівності, та виокремлено в них соціокультурний аспект. О. Балакірека, Д. Дмитрук, Н. Коваліско, С. Оксамитна проводили дослідження та інтерпретували дані, формулюючи певні особливості соціальної нерівності в Україні. З результатів досліджень є помітний нерівномірний розподіл в сфері освіти, певні особливості у володінні соціальним капіталом, тісний зв'язок між соціокультурою сферою та матеріальним становищем.

Слід виділити наступні чинники, які впливають на формування соціально-культурної нерівності: освіта, тип зайнятості, вміння та навички, соціальні зв'язки та рівень авторитету. Також було виокремлено механізми відтворення соціально-культурної нерівності: соціальне походження, соціальний клас, інститут освіти. Розробляючи класифікацію критеріїв соціально-культурної нерівності, було виділено

дві складові: соціальну та культурну. До соціальної складової входять: соціальні зв'язки, рівень авторитету, соціальне походження, самоідентифікація з соціальним класом, схильність до соціальної мобільності. Культурна складова складається з наступних елементів: рівень освіти, тип зайнятості, вміння та навички, культурна активність та загальний рівень культури. На основі всіх цих критеріїв проявляється соціально-культурна нерівність.

Проаналізувавши зміни у соціальному та культурному капіталі сучасного українського суспільства на прикладі м. Львова, було виділено відмінності у розподілах за рівнем освіти, типом зайнятості, соціальними зв'язками, соціальним походженням. Щодо виявлення специфіки відтворення соціально-культурної нерівності в сучасному українському суспільстві, то варто особливо звернути увагу на невідповідність між чинниками соціально-культурної нерівності. На соціально-культурну нерівність значущий вплив мають такі показники: стать, вік, рівень освіти та тип зайнятості. І вони мають місце у наступних елементах: соціальні зв'язки, соціальне походження, рівень освіти, тип зайнятості, рівень володіння комп'ютерною технікою, загальний рівень культури, частота відвідування культурних закладів. Окрім цього було виявлено, що освіта, як основний елемент культурного капіталу, одним з найбільш значущих критеріїв в оцінці львів'ян.

Література:

Балакірева О. Детермінанти соціально-економічної нерівності сучасній Україні / за ред. Балакірева О. М., Головенько В. А., Дмитрук Д. А., НАН України, Інститут економіки та прогнозування, - Київ, 2011. – 592 с.

Коваліско Н. Стратифікаційні порядки суспільства: концептуальні уявлення та досвід вивчення / Коваліско Н. – Київ : Інститут соціології НАН України, 2008. - 240 с.

УДК 9 (Укр)

Литвиненко Н. – гр. БП-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

УКРАЇНСЬКЕ НЕОЯЗИЧНИЦТВО: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ

Науковий керівник: к.і.н., доцент Щигельська Г.О.

Lytvynenko N.

Ternopil Ivan Puluj National Technical University

UKRAINIAN NEOPAGANISM: PAST AND PRESENT

Supervisor: PhD, Associate Professor Shchyhelska H.O.

Ключові слова: неорелігія, рідновірство, неоязичництво.

Keywords: neoreligions, Native Belief, neopaganism.

У другій половині XX – початку XXI ст. все більш помітним неорелігійним проشارком у світі стає неоязичництво. Приставка «нео-» позначає насамперед перервану традицію, яка після тривалого домінування християнства, а потім атеїстичної ідеології, збереглася лише в фрагментарному вигляді.

На початку XXI ст. зросла зацікавленість українців релігією як важливою складовою людського буття. За останні роки, крім традиційних(насамперед